

Navždy odešel Ladislav Kašpárek

S hlubokým zármutkem oznamujeme, že nás dne 27. března 2025 opustil náš kolega a přítel Ladislav Kašpárek. Stalo se to nečekaně – o to více zasáhl tento odchod nás všechny, kteří jsme ho ještě v polovině března viděli v dobré náladě a kondici, jak s nadšením představuje svou novou, a zároveň poslední knihu na dvouhodinové autogramiádě ve Výzkumném ústavu vodohospodářském T. G. Masaryka.

Narodil se 27. června 1943 v Čáslavi – na svátek Ladislava, což určilo i jeho křestní jméno. Přátelé a kolegové mu však neřekli jinak než Slávek. Mládí prožil v Čáslavi a okolí, v kraji Železných hor a říček Doubravy a Klejnárky. Jeho otec pracoval jako vodohospodář, a tak se s tímto oborem seznamoval doslova od dětství – vodohospodářské plány, literatura i přímé kontakty byly součástí každodenního života rodiny. V padesátých letech trávil s rodinou léta u přehrady Pařížov, kde se zrodil i jeho celoživotní vztah k vodáctví.

Vzhledem ke školským reformám padesátých let 20. století maturoval už v 17 letech a nastoupil na ČVUT, obor Vodní stavby a zdravotní technika. Po vojenské službě začal pracovat v podniku Ředitelství vodohospodářského rozvoje (dnes Vodohospodářský rozvoj a výstavba, VRV), odkud přešel v roce 1968 do Hydrometeorologického ústavu (HMÚ). Obě instituce tehdy sídlily téměř vedle sebe a vzájemně se odborně doplňovaly.

V roce 1969 se oženil, krátce poté se mu narodili synové Jan a Pavel. V té době začínal v oboru hydroprognózy. Část své vilky v pražském Suchdole proměnil v malé oddělení tehdy již Českého hydrometeorologického ústavu (ČHMÚ) – tzv. „laboratoř hydrologie“, čímž se stal jedním z prvních průkopníků práce z domova.

V roce 1979 se stal vedoucím oddělení režimových informací. Když se ČHMÚ v druhé polovině osmdesátých let přestěhoval do Komořan, Ladislav Kašpárek se roku 1987 rozhodl přejít do Výzkumného ústavu vodohospodářského (později VÚV TGM). Ve VÚV TGM působil jako výzkumný pracovník, místopředseda Rady VÚV TGM a zastával funkce vedoucího oddělení hydrologie a vedoucího odboru. V této instituci poté strávil zbytek své odborné kariéry. Současně si však ponechal metodickou garanci v oblasti režimové hydrologie na ČHMÚ.

Vědeckou hodnost kandidáta technických věd v oboru Hydrologie a vodní hospodářství získal v roce 1987 na Českém vysokém učení technickém.

Ladislav Kašpárek měl obrovský odborný záběr – od stochastických přístupů v hydrologii přes vodní bilanci, výpar, sucho, podzemní vody až po dopady

klimatické změny. Z jeho významných prací poslední doby lze uvést vedení hydrologické části projektu „*Rebalance zásob podzemních vod*“. Uměl nejen navrhnout řešení, ale hlavně je srozumitelně a často s úsměvem vysvětlovat i neodborníkům. Byl oblíbeným konzultantem studentů a kolegů na Univerzitě Karlově, České zemědělské univerzitě v Praze a dalších pracovištích.

Zvláštní místo v jeho práci zaujímaly extrémní hydrologické jevy, především povodně. Už při mapování povodně z roku 1881 ho začala zajímat historie, zejména zapomenutá povodeň z roku 1872, kterou podrobně zpracovával i později. Tento zájem vyústil v jeho poslední monografii *Historické povodně na Rakovnickém potoce*, která završila jeho dlouholetý výzkum v oblasti extrémních událostí, zvláště na Rakovnicku. Vždy kladl důraz na jejich důslednou dokumentaci, aby mohly být správně zachyceny ve statistických analýzách a modelech.

Jeho poslední veřejné vystoupení – prezentace již zmíněné knihy dne 18. března 2025 – bylo vyvrcholením mnohaleté práce a osobního zaujetí. Přestože v posledních letech čelil těžkým osobním zkouškám, včetně náhlé ztráty prvorozeného syna Jana, zůstával skromným, laskavým a moudrým člověkem, jenž dokázal poradit, povzbudit a rozptýlit chmury.

Odchodem Ladislava Kašpárka ztrácíme nejen výjimečného odborníka, ale především mimořádného člověka, který za sebou zanechal hlubokou stopu v hydrologii i v našich srdcích.

Sbohem, Slávku. A děkujeme.

Přátelé a kolegové z VÚV TGM a ČHMÚ

